

Όλα τα λεφτά του κόσμου - Το χρήμα ως χρέος - Του συνάδελφου Δημήτρη Γιακωβάκη

Η ιστοσελίδα και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης του Συλλόγου μας αναμφίβολα αποτελούν τα τελευταία χρόνια το επίκεντρο της καθημερινότητας της Ιονικής Οικογένειας. Η συνεχής ενημέρωση και επικοινωνία μεταξύ των Ιονικάριων ήταν μία από τις βασικές μας επιδιώξεις και είμαστε ιδιαίτέρως χαρούμενοι που οι συνάδελφοι αγκάλιασαν αυτήν την προσπάθεια και συμμετέχουν σε αυτήν καθημερινά.

Πάντοτε προσκαλούμε τους συναδέλφους μας να συμμετέχουν στη διαμόρφωση του περιεχομένου της ιστοσελίδας μας και να μας αποστέλλουν τα ενδιαφέροντα, τις σκέψεις και τις απόψεις τους και μας χαροποιεί ιδιαίτέρως όταν καλωσορίζουμε ένα νέο ενεργό μέλος της ιστοσελίδας μας.

Σήμερα, λοιπόν, για πρώτη φορά θα φιλοξενήσουμε ένα εξαιρετικό άρθρο του συνάδελφου **Δημήτρη Γιακωβάκη** (καταστήματα οδού Λαγκαδά Θεσσαλονίκης, οδού Ιπποκράτους, Μοσχάτου και Διεύθυνση Επιθεώρησης). Το... ντεμπούτο του Δημήτρη στην ιστοσελίδα μας είναι ομολογουμένως εντυπωσιακό, αφού από την πρώτη στιγμή που λάβαμε το άρθρο του που αφορά την ανάλυση της κυκλοφορίας του χρήματος στο σύγχρονο χρηματοπιστωτικό σύστημα και το πώς αυτό ουσιαστικά διαμορφώνεται ως χρέος, μας προσέλκυσε αμέσως το ενδιαφέρον. Βεβαίως, δε μας προκάλεσε εντύπωση, αφού όσοι έχουν γνωρίσει τον Δημήτρη μέσα από την επαγγελματική του σταδιοδρομία, σίγουρα είναι ενήμεροι της βαθιάς γνώσης του στο αντικείμενο του χρηματοπιστωτικού συστήματος και της πολυδιάστατης σκέψης που τον χαρακτηρίζει

ως προς τη χρήση των γνώσεών του.

Χωρίς περαιτέρω δικά μας λόγια, αφού εξ άλλου η ανάλυση του συναδέλφου που ακολουθεί είναι ιδιαίτερος ενδιαφέρουσα και πλήρης, εμείς απλά θα ευχαριστήσουμε τον Δημήτρη και τον καλούμε να συνεχίσει να μας αποστέλλει τις ενδιαφέρουσες αναλύσεις του, προκειμένου να συμβάλλει στην ανανέωση και ποικιλία του περιεχομένου της ιστοσελίδας μας :

Όλα τα λεφτά του κόσμου – Το χρήμα ως χρέος

Η διαδικασία με την οποία οι Τράπεζες δημιουργούν χρήμα είναι τόσο απλή που καταντά αποκρουστική, όπως έγραψε ο σοφός οικονομολόγος Τζον Κένεθ Γκαλμπρέιθ.

Τι εννοούσε??

Ότι από τότε που τα κυρίαρχα Κράτη -λέγε και καπιταλιστικές δημοκρατίες- και οι κυβερνήσεις απεμπόλησαν το μονοπώλιο έκδοσης του χρήματος και το κατέστησαν προνόμιο του πιστωτικού

συστήματος, είτε των ιδίων των εμπορικών τραπεζών είτε των δήθεν ανεξάρτητων (από τις κοινωνίες) κεντρικών Τραπεζών, το χρήμα είναι, σχεδόν αποκλειστικά, χρέος.

Με εξαίρεση ένα ελάχιστο ποσοστό, περίπου 5% παγκόσμια, που εμφανίζεται σε φυσική κυκλοφορία, όλα τα υπόλοιπα λεφτά του κόσμου είναι πιστωτικό χρήμα.

Δηλαδή πατάς ένα κουμπί και βγαίνει παππάς, τόσο απλά.

Μια κατάθεση το επόμενο δευτερόλεπτο γίνεται πίστωση, κάθε πίστωση νέα πίστωση και επομένως κάθε χρέος γίνεται χρήμα.

Όσες περισσότερες φορές επαναλαμβάνεται αυτή η μυστηριώδης παρθενογένεση, τόσο περισσότερο το χρήμα που κυκλοφορεί, καθιστώντας το χρηματοπιστωτικό σύστημα απόλυτο παράδειγμα κυκλικής και αιιφόρου οικονομίας εκ του μη όντος.

Γι' αυτό δεν ρωτάμε πότε τις Τράπεζες και τους τραπεζίτες - πόσα ίδια κεφάλαια έχετε- γιατί εκεί προκαλούνται τράκουλο και γλωσσοδέτες και αρχίζουν οι επόμενες επιδρομές συσσώρευσης νέου πιστωτικού χρήματος, που στη χρηματιστηριακή αργκό αποκαλούνται αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου και ομολογιακά δάνεια, όλα με τις πλάτες της μαμάς Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στην Φρανκφούρτη -όσον αφορά την ευρωζώνη- που είναι πάντα εκεί να εκδώσει όσο χρήμα, όσο φτηνό και για όσο χρειάζεται.

Αυτή η αποκρουστική, απλή διαδικασία δημιουργίας χρήματος άλλωστε αποτυπώνεται και στη γλώσσα.

“Fiat money”- Γεννηθήτω χρήμα ζούμε εδώ και πέντε αιώνες, από τότε που στη θαλασσοκράτεια Βενετία στήθηκαν τα πρώτα τοκογλυφικά μαγαζάκια με πρώτη τους προτεραιότητα όχι να χρηματοδοτήσουν το θαύμα της Αναγέννησης (παρεμπιπτόντως το έκαναν κι αυτό), αλλά να διευκολύνουν με χρεόγραφα αντί χρυσών, ασημένιων και χάλκινων νομισμάτων το εμπόριο Ανατολής-Δύσης, Βορρά-Νότου και όπου γης.

Έτσι με το **“Fiat money”- Γεννηθήτω χρήμα** γίνεται η γένεση του σύγχρονου χρηματοπιστωτικού σύμπαντος κατά το **Βιβλικό “Fiat Lux – Γεννηθήτω το φως”**.

Αν ρωτήσουμε τις Κεντρικές Τράπεζες πόσα είναι τα λεφτά όλου του κόσμου θα μας δώσουν το μετριοπαθές μέγεθος των 40 τρις εκατομ. δολαρίων, περιορίζοντας την τυπική μέτρηση στο χρήμα που βρίσκεται σε κυκλοφορία.

Αν όμως ρωτήσουμε όλες τις τράπεζες μαζί ή κάποια από τις Διεθνείς τους, θα μας βεβαιώσουν ότι με το χρήμα κάθε εκδοχής (κέρματα, χαρτονόμισμα και κάθε μορφής χρεόγραφα-μετοχές-παράγωγα) ο λογαριασμός ανεβαίνει στο ιλιγγιώδες ποσό των 1,2 τετράκις εκατομ. δολαρίων.

Όμως, μια πιο ρεαλιστική προσέγγιση, για το συνολικό όγκο του πιστωτικού χρήματος, θα αντιστοιχούσε στο παγκόσμιο δημόσιο και ιδιωτικό χρέος που ανέρχεται περίπου σε 280 τρις εκατομ. δολάρια και από αυτά 600 δις εκατομ. δολάρια αντιστοιχούν σε κρυπτονομίσματα.

Και από όλα τα λεφτά του κόσμου με τις πιο παράξενες μεταμορφώσεις τους και τοξικές εκδοχές τους, που έχουν οδηγήσει αγορές σε κραχ – χώρες σε χρεοκοπία – κοινωνίες σε καταστροφή (λέγε και Ελλάδα), το τραπεζικό ιερατείο σε μια μορφή έχει σκαλώσει – στα κρυπτονομίσματα. Είναι χρήμα ή δεν είναι?? Ποιος τους έδωσε εξουσία να το εκδίδουν?? Μήπως κάνουν ξέπλυμα?? Τι επιτόκιο έχει το κρυπτοχρήμα τους?? Και τι πληθωρισμό?? Ποιος θα εγγυάται την αποταμίευσή του??

Όλα τα ερωτήματα που θέτουν με ύφος αυθεντίας οι τραπεζίτες στους παρείσακτους, που απειλούν το βασίλειο της νομισματοκρατίας τους, είναι τα ίδια που θα έπρεπε να έχουν θέσει εδώ και αιώνες στους τραπεζίτες **οι κυβερνήσεις και οι πελάτες τους**.

Κι αν τυχόν τέθηκαν **(έλεγε ο Λίνκολν ότι το δικαίωμα της δημιουργίας και έκδοσης χρήματος είναι το ανώτατο αποκλειστικό προνόμιο κάθε κυβέρνησης και η μεγαλύτερη δημιουργική της**

ευκαιρία, αλλά ποιος τον άκουγε και τον ακούει), ουδέποτε απαντήθηκαν. Το μονοπώλιο του παραστατικού χρήματος απαλλοτριώθηκε ως η πιο φυσιολογική εξέλιξη στον κόσμο και το τραπεζικό σύστημα έγινε ο μεσάζων κάθε συναλλαγής.

Τώρα λοιπόν φτάσαμε στην πολύ διασκεδαστική στιγμή οι τραπεζίτες να αισθάνονται απειλή από μια άλλη μορφή χρήματος, που παρότι και αυτό εξορύσσεται από τα ορυχεία της πίστωσης, μας γυρίζει πίσω στην προτραπεζική εποχή. Πολύ κοντά στην εκδοχή του φυσικού εμπορευματικού χρήματος (χρυσού, ασημένιου, μεταλλικού), που δεν απαιτούσε τη μεσολάβηση και την εγγύηση κανενός.

Αν μπορώ εγώ σήμερα από την Ελλάδα να εξοφλήσω, σε μηδενικό χρόνο και σε ψηφιακό χρήμα, μια οφειλή μου στον φίλο μου Σαράντο, που ζει αυτοεξόριστος στη Γη του Πυρός, χωρίς προμήθειες – λογαριασμούς -μεσάζοντες, τότε τι χώρος απομένει για τράπεζες, τόκους και επιτόκια?? Και πώς θα ζήσει ο κόσμος χωρίς τόκους και επιτόκια, μου λέτε?? Αντέχεται τέτοια στέρηση??

Οι περισσότεροι άνθρωποι φαντάζονται ότι, αν όλα τα δάνεια εξοφλούνταν η κατάσταση της οικονομίας θα βελτιωνόταν. Σίγουρα αυτό ισχύει σε ατομικό επίπεδο.

Ακριβώς όπως έχουμε περισσότερα χρήματα για να ξοδέψουμε, όταν οι δόσεις του δανείου μας τελειώσουν, νομίζουμε ότι ανάλογα αν όλοι εξοφλήσουμε τα χρέη μας, θα υπάρχουν περισσότερα χρήματα για όλους. Αλλά η αλήθεια είναι το ακριβώς αντίθετο. Δεν θα υπάρχουν καθόλου χρήματα.

Είμαστε εξαρτημένοι ολοκληρωτικά από τη συνεχώς ανανεούμενη τραπεζική πίστωση, προκειμένου να υπάρχουν χρήματα.

Χωρίς δάνεια δεν υπάρχουν χρήματα – Paul Grignon “Το χρήμα ως χρέος”

Δημήτρης Γιακωβάκης